

2022. február 27.

Nyíregyháza

Istentisztelet – Ötvened vasárnapja

Cím: Békességről a háború kellős közepén

(1. dia) „**9Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.**” Mt 5,9

Drága Gyülekezet!

Ma hajnalban, mikor felkeltem, hogy a kiírt textusról prédikáljak, nagyon a szívemre helyeződött az elmúlt napok drámai eseménye kapcsán, hogy valamiképpen a békéről, a békességről prédikáljak. Aztán az a gondolat és az az Ige nehezedett a szívemre, hogy Jézus is beszélt a békéről és a békességről. Így hoztam nektek ma ezt az Igét „**9Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.**”.

Egy békétlen világban élünk. A bűneset óta **(2. dia)** népek harcolnak egymással, emberek küzdenek egymás ellen. Háború népek, nemzetek, társadalmak közt. Háború globálisan, de háború

zajlik a családokban, emberi kapcsolatokban is. A gyermekek közt, a férj és feleségek között, a munkahelyen, az élet minden területén. Elkeserítő békétlenség folyik ebben a világban. **(3. dia)** Feszülnek egymásnak emberek és hol a békétlenségek kirobbantói, hol elszenvedői **(3/a dia)**. És nem kell hívő embernek lenni ahhoz, hogy az ember lássa, hogy mi megy ebben a világban. Ha szétnézünk, akkor láthatjuk azt, hogy milyen rettenetes békétlenség uralkodik. Sok helyen pattanásig feszült a helyzet. Most is, ezekben az órákban több ezer, tízezer ember van háború sújtotta területen, harcolnak az életükért, vagy éppen oltják ki emberek életét. A napokban kirobbant események láttán mindannyiunkban a félelem, a bizonytalanság, a kétségbeesés lett úrrá. Egészen közel hozzánk, tőlünk néhány száz kilométerre fegyverropogásokról, rakétatámadásokról, civiláldozatokról, otthonaikat elhagyó menekültekről hall az ember. Összeszorul a szívünk, mikor ezeket a képsorokat látjuk, vagy ahogy fiatal nők, asszony, gyermekes édesanyák, édesapák menekülnek a háború sújtotta területekről. De mindannyian emlékszünk azokra a képsorokra is, mikor az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálója nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Amerikai Egyesült Államokban elindult, aztán a világ számos pontján folytatódott a történelem felidézése és szobrokat kezdtek el döntögetni. Az egész világon tapasztalható az a békétlen jelenség, ahol emberek nemzetek múltját, történelmét, kultúráját megkérdőjelező tetteiket szobordöntögetéseiben élik ki. Nem szeretnék egyik vagy másik konfliktusban állást foglalni, csak a jelenségre felhívni a figyelmet, hogy emberek tízezrei vonulnak utcákra, talán csendes demonstrálóként, aztán fosztogatásokba, randalírozásokba, emberek méltóságába való beletaposásába torkollik a felvonulás. Újabban pedig szobrokat, emlékműveket tesznek tönkre. Vagy magyar, ukrán, orosz embertársaink menekülnek egy értelmetlen háború elől, hátrahagyva egy egész élet munkáját. Szívszorító! Természetesen lehet ezekről kívülállóként kulturált párbeszédet folytatni, a történelemet újragondolni, de a jelenség a békétlenség. Forr a levegő az egész világon, békétlenek az emberek, a nemzetek, a társadalmak. Egyszer Sven Hedden híres sarkkutató azt mondta **(4. dia)**: „*A mi egész földünk hatalmas csataterrré vált, és a békét kiszorították a földről.*” Valóban csataterrré

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálója nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

vált lakóhelyünk, békétlen körülöttünk minden és nagyon kevés olyan hely van, ahol igazi békét lehet találni.

Talán lehet, hogy ez is messzinek tűnik nekünk, de egy másik békétlenségről, csataterrről is hadd beszéljek nektek, ami még közelebb van hozzánk. Mennyi békétlenség van a kapcsolatainkban, házasságunkban? Hogyan feszülnek egymásnak családtagok? Nem beszélnek egymással, mert úgy jobb a békeség. Azt gondolják, hogy a meg nem beszélt dolgokkal, a problémák szőnyeg alá söprésével békeség lesz. Testvérek, családtagok nem beszélnek egymással, és egy hamis békeség illúzióját keltik ezzel. Becsapják önmagukat és azt gondolják, ha nem beszélnek róla, akkor békeség lesz. Mennyi békétlenség van a ház falain belül, amit próbálnak leplezni, titkolni és közben beleroppan a feleség, a férj, a gyermekek. Milyen igaz annak az éneknek a verssora, mely így hangzik **(5. dia)**:

„*Mennyi békét elveszítünk, sírva hordjuk bánatunk.*”

Hányak hordják szívük bánatát, hányak párnája könnyektől ázott estéknként, s egyedül, a magányban kell megküzdenük terheikkel,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a szívükben honolt békétlenséggel. Igen, talán ebben már magunkra ismerünk, közelebb van hozzánk. Talán nem merünk, mertünk erről beszélni, mert szégyelljük, de hányan magukra ismernek ezeket hallva. Tegnap valahol voltam, s felfigyeltem valami rendkívüli, aztán az érintett csak annyit mondott szűkszavúan, egy nagy családi konfliktusba csöppentem bele. Hány ilyen családi konfliktus teremt békétlenséget, szövi át a mindennapokat emberek életében. És bizony, többen vannak, akik békétlenségben élnek, mint békében és többen vannak, akik ezt nem is merik bevallani. Ez a békétlenség a globális világban és a szívben egyaránt ott van. Ez végighúzódik a Bibliában is. Számptalan történetet olvashatunk, ahol mind a küldő, mind a belső békétlenség fellelhető. Jakab levelében azt olvashatjuk **(6. dia)**: „¹⁶**Mert ahol irigység és civakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is van.**” Jk 3,16. Egy másik fordításban így olvashatjuk **(6/a dia)**: „¹⁶**Ahol ugyanis irigység és versengés van, ott békétlenség uralkodik, meg minden más hitványság.**” (Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás). A békétlenség gyökere, mint ahogy egyébként

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mindennek, a bűn. Az szítja a békétlenséget, a feszültséget, a veszekedést, minden gonosz cselekedetet. Ez a bűn pedig ott van bennünk. Ez teremt békétlenséget nemzetek, népek, családok és emberek között egyaránt. Ez a békétlenség hat ki a mindennapi életünkre, határozza meg a mindennapjainkat, vagyunk elszenvedő alanyai vagy éppen okozói. A boldogtalanságnak **(7. dia)** ok-okozat-következmény összefüggései vannak. Ha az OKot megváltoztatom, akkor megváltozik az OKOZAT, azaz az állapotom és megváltoznak a következmények is. Az Isten iránti engedtlenségből fakad az ember boldogtalan állapota, ez az okozat, és ennek lesz a következménye a harag az indulat, gyűlölet. **(8. dia)** Az emberi kapcsolatainkban való békétlenség abból fakad, hogy békétlenségben élünk az Istennel. Így jövünk a világra, békétlenség van köztem és Isten között. Hol vádoljuk Istent, hol szidjuk, hol alkudozunk vele, hol üzletet akarunk vele kötni, hol kihagyjuk az életünkből és a döntéseinkből. Az ember nélkülözi Őt és a Vele való békétlenség hat ki az egész életemre. Ezért mondja az Ige **(9. dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„béküljete meg Istennel!” II Kor 5,20. Mindaddig békétlenség lesz bennünk, a szívünkben és körülöttünk, míg ez a megbékélés Istennel nem történik meg. Az igazi békesség Istentől származik Jézus Krisztusban. Istennel csak Jézus Krisztusban lehet megbékülni! A Kolossé levélben arról olvashatunk, Isten az igazi békesség szerzője **(10. dia)**, „¹⁹Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakjék, ²⁰és hogy általa békéltessen meg önmagával mindent a földön és a mennyben úgy, hogy békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által. ²¹Titeket is, akik egykor Istentől elidegenültetek és ellenséges gondolkozásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt, ²²most megbékéltetett emberi testében halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé.” Kol 1,19-22. Ha ez megtörténik egy ember életében, megbékül a szív, akkor az OK megváltozik **(11. dia)** – amiről beszéltem –, akkor az okozat helyreáll és a következmények is rendeződnek. Ha Istennel megbékültem Jézus Krisztus által, akkor tudok majd a békesség megteremtője lenni emberekkel. Ezért mondja Jézus **(12. dia)**: „⁹**Boldogok,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

akik békét teremtenek”. Nagyon fontos a sorrend, nem cserélhető fel, nem spórolható meg! **(13. dia)**

1. Istennel való megbékélés („**béküljete meg Istennel!**”)
2. Béke megteremtése („⁹**Boldogok, akik békét teremtenek**”)
3. Békesség emberekkel

Csak az tud békét teremteni, akinek szívében béke van!

Ezért amikor békességről beszélünk, akkor elsősorban arról kell beszélnünk, hogy megbékéltél-e már Istennel? Ismered-e Jézus Krisztust személyesen, akinek halála által békülhetsz meg Istennel? Ha erre a kérdésre van válaszod, és „igen” a válaszod, akkor lehetsz a békesség megteremtője.

Ha az első rendben van, akkor következik a 2. és 3. lépés. Erre annyi útmutatást és bátorítást kaphatunk az Igéből, s csak néhányat hadd emeljek ki **(14. dia)**:

„Mert arra hívott el minket az Isten, hogy békességben éljünk.” I Kor 7,15

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„¹⁰Mert aki szeretne örülni az életnek és jó napokat látni, óvja nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot; ¹¹forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót, keresse és kövesse a békességet; ¹²mert az Úr szeme az igazakon van, és füle az ő könyörgésükre figyel, az Úr arca pedig a gonoszt cselekvők ellen fordul.” I Pt 3,10-12

„¹⁴Törekedjetez mindenki iránt a békességre” Zsid 12,14

„¹⁸Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljetez minden emberrel békességben.” Róm 12,18

Ezt az útmutatást kaptuk az Úrtól, eképpen is kell cselekednünk. Aki Krisztusban él, az nem teheti meg, hogy békétlenséget szít, nem lehet, hogy ellenségesen viselkedik a másikkal szemben, nem teheti meg, hogy bántó dolgokat mond, érces a nyelve és a másik baján köszörüli a nyelvét. Isten arra hívott el, hogy békességben éljünk, hogy kövessük a békességet! A gonosz igyekszik mindig ellenségeskedést szítani, s ehhez felhasznál embereket, Isten azonban a megbékélést szereti, és mint egykor egyszülött Fia által, ma gyermekei által akar békét teremteni.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Arról is kell őszintén beszél, hogy nem mindenkivel tud az ember békességben lenni, mert vannak olyanok, akik szándékosan szítják a békétlenséget. A Sátán eszközeként ellenségeskedést szítanak, és mindenhol felfordulást csinálnak. Sajnos vannak ilyen emberek! Ezért mondja az Ige **(15. dia)**: „¹⁸Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljetez minden emberrel békességben.” Róm 12,18. De látni kell, hogy nem tudunk mindenkivel békességben élni, de Isten a törekvést kéri rajtunk számon. Megtettem-e mindent, ami tőlem telik? Akkor is, ha a másik nem, tudtam-e a békét munkálni? Isten ezt kéri rajtam számon! Hosszú távon ezzel a törekvéssel tudom a békességet szolgálni. Békességet pedig úgy tudok – elsősorban – teremteni, ha Jézushoz vezetem a másik embert. Jézushoz vezetem a békétleneket, azokat, akik egymással vannak békétlenségben. Ha valaki nem törekszik a békességre és nem a béke hírnöke, az nem Isten gyermeke. Ez kemény kijelentés, de Jézus erről beszél itt. **(16. dia)** Akik békét teremtenek, ők Isten fiainak neveztetnek. Tudsz-e krisztusi békét teremteni otthon

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

a családban, a munkahelyeden, a környezetemben? Krisztus nélkül nem fog menni, de Krisztussal minden megváltozhat! **(17. dia)**

A sorrend a fontos!

Békülj meg Istennel, hogy békét teremthess!

Ebbe az Igébe kapaszkodva könyörögjünk azokért, akik kétkéltségben élnek a mindennapokban, a háború sújtotta területeken, a menekültekért, hogy békére lelhessenek, s lehessünk számukra mi békekövetek. Mert csak krisztusi békével lehet az ember békekövet!

Ámen!